

праха. Отдалечъ той надава такъвзи викъ щото го чу- хъ и двѣтъ войски.

Минерва бѣ придала една ужасность на негова гласъ, отъ която екнжхъ околнитъ горы. Ни Марсъ, въ Тра- кія, не бѣ са провиквалъ тѣй ужасно, когато призова- ва адекытъ Фуриі, Войната и Смъртъта. Провикванъето на Телемаха вджхва мжжество и смѣлость въ сърцата на съюзнитъ войски и замразява кръвта въ жилытъ на враговетъ: самъ Адрастъ осѣща срамъ за оплашва- ньето си; лошы едни предназначения го правѣтъ да осѣща трепетъ, и са одушевява отъ отчаяніе повече не- жели отъ тиха храбрость. Три пжти растреперанитъ му колѣнитъ са подгнжхъ, и три пжти отетжпва назадъ безъ да съзнава какво прави; една блѣдность отъ отпаданъе и единъ студень потъ покры сичкытъ му членове; сла- бытъ му и оплашенъ гласъ не можеше да доизрича думытъ му; мрачнытъ му и искрометны очи са вижда- хъ испжкнжлы; той приличаше на Ореста, мжченъ отъ Фуриитъ; сичкытъ му движенія са придружавахъ съ треперанъе. Тогасъ той наченъ да вѣрва че има богове; струваше му са че гы вижда прогнѣвены, и че чува единъ глухъ гласъ да излѣзва отъ дъното на бездната и да го призовава въ черныя Тартаръ: сичко му пред- вѣствяваше че една небесна и невидима ржка са спуща надъ главата му която щѣше страшно да го удари; на- дѣждата бѣ угаснжла въ сърцето му: дързекостьта му са распрѣса, както дневната свѣтлина исчезва когато слънцето залѣзва въ пригрждкытъ на водытъ, и земята са покрыва отъ сѣнкытъ на ноцъта.

Нечестивытъ Адрастъ, твърдѣ много време търпѣнъ на земята, за наказаніе на челоуѣцытъ, нечестивытъ Адрастъ приближаваше вече на послѣднія си часть. Той тича като побѣсенѣлъ на срѣща на неизбѣжната си сжд- ба: ужасетъ, лютытъ грызенія на съвѣстьта, смуще- ніето, яростьта, отчаяніето, вярвѣтъ заедно съ него. Щомъ той вижда Телѣмаха и му са стори че гледа пжкъла отворенъ, и огнянытъ выхрушкы, които са по- дигать отъ Флеготона (а), готовы да го погълнжтъ. Той

(а) Огняната ржка въ Аидъ.